

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Σπάνε ταμπού δεκαετιών

Κάτι καλό συμβαίνει αυτή την περίοδο στη χώρα. Καίγονται με θεαματικό και ραγδαίο τρόπο ταμπού και στερεότυπα που κυριάρχησαν στο ελληνικό μεταπολιτευτικό μυαλό. Ποιος ακριβώς θα ξαναμιλήσει εναντίον μιας μεγάλης ιδιωτικοποίησης μετά τα όσα έχουν γίνει τους τελευταίους μήνες; Ελληνικό, Cosco, περιφερειακά αεροδρόμια συνιστούν μια μεγάλη αλλαγή στη χώρα. Τα συμφώνησε -τελικά- και τα ψήφισε μια αριστερή κυβέρνηση. Με κλάματα, μετάνοιες και ζόρκια. Το έκανε όμως. Υπάρχει αβεβαιότητα για το αν θα μπορέσει να τα υλοποιήσει στο τέλος. Και οι φωνασκιές, η ροπή προς το «νταραβέρι» και η ανεπάρκεια ορισμένων υπουργών θολώνουν, αν δεν εξανερμίζουν, το μήνυμα που θα έπρεπε όλα αυτά να δίνουν προς τα έξω.

Ο πρωθυπουργός ακολουθεί, όμως, το «μοντέλο Σαμαρά». Επιδιώκει την προσωπική επαφή με τους επενδυτές και τους διαβεβαιώνει ότι «είναι προσωπικά διαθέσιμος για ό,τι χρειαστεί». Και αυτό από μόνο του σπάει ταμπού δεκαετιών. Υπήρξαν συντηρητικοί πρωθυπουργοί που ντρέπονταν να δεχθούν έναν επιχειρηματία στο Μαξίμου και πρώην επιχειρηματίες-υπουργοί που κρύβονταν από τους ομόσταυλούς τους για να μην τους παρεξηγήσει κάποιος.

Όλα αυτά σημαίνουν ένα πράγμα. Οι διάδοχοι του κ. Τσίπρα θα έχουν στρωμένο το έδαφος, ιδεολογικά και πολιτικά, για να μη δειλιάζουν μπροστά στα αυτονόητα. Η κοινωνία έχει ακούσει ότι «αριστερό είναι να δημιουργούμε θέσεις εργασίας» και δεν έχει πλέον ψευδαισθήσεις ότι μπορεί

να είμαστε ταυτόχρονα ένα ημισοβιτικό κράτος και μια πλούσια χώρα. Αυτό συνέβη, κράτησε ανεξήγητα πολύ καιρό, αλλά πάει τέλειωσε.

Ο κ. Μπισσοτάκης δεν έχει να παλέψει με τα ιδεολογικά φαντάσματα που οδήγησαν τον κ. Γ. Παπανδρέου να συμμετάσχει στις διαδηλώσεις στο λιμάνι. Και επειδή ξέρει καλά μέσα του πού θέλει να πάει τη χώρα, θα βρει τον δρόμο ανοιχτό.

Ο κ. Τσίπρας το πιθανότερο είναι να μην προλάβει να επωφεληθεί πολιτικά από το σπάσιμο των ταμπού... Μάλλον θα νιώσει την πικρία που πολλοί πρώην πρωθυπουργοί έχουν αισθανθεί όταν οι διάδοχοί τους εγκαινιάζουν έργα για τα οποία εκείνοι είχαν «φτύσει αίμα», όταν πολιτικοί, σαν τον κ. Τσίπρα, ζητούσαν την παρέμβαση του εισαγγελέα. Θα του είναι, όμως,

και πολύ δύσκολο να ξαναβρεθεί στην άλλη όχθη, να πάρει μια ντυντούκα και να καταφέρεται εναντίον της Α ή της Β επένδυσης.

Η χώρα έχει περιθώριο να πάει προς τα πάνω. Η ζημιά που προξενείται σε κρίσιμους τομείς και θεσμούς είναι μεγάλη, αλλά πρέπει να βλέπουμε την επόμενη και τη μεθεπόμενη μέρα. Η μεταπολίτευση δεν τέλειωσε με το μνημόνιο, όπως επιμένουν ορισμένοι. Θα τελειώσει την ημέρα που θα μπορέσουμε να κηδέψουμε επισήμως τις ιδεολογικές αγκυλώσεις και τα ταμπού της. Αν είμαστε τυχεροί να έχουμε μια πολιτική ηγεσία με τσαγανό και επαγγελματισμό και μια νέα επιχειρηματική ελίτ που θα νοιάζεται και για τον τόπο πέρα από την τσέπη της, μπορεί να έλθουν και καλύτερες ημέρες.

ΑΥΓΗ

Καθοριστική μάχη

Αν ανοίξει κανείς την τηλεόραση στην Ελλάδα τις τελευταίες μέρες, θα πιστέψει ότι το μοναδικό ζήτημα για το οποίο αξίζει να ενημερωθούν τα δέκα εκατομμύρια των πολιτών αυτής της χώρας σε κρίση είναι το πώς δεν θα μπει τάξη στο τηλεοπτικό τοπίο. Μπορεί εδώ και πολλά χρόνια να έχουμε ξεχάσει τι είναι ένα κανονικό δελτίο ειδήσεων -ψύχραιμο, στο μέτρο του δυνατού αποστασιοποιημένο, με ιεράρχηση και πληρότητα-, αλλά τώρα πια, στις ατέλειωτες ώρες των εκπομπών με τις κινούμενες κεφαλές, δίνεται η μάχη όλων των μαχών για να επιστρέψει το τηλεοπτικό τοπίο στην προτεραιά άνομη και άναρχη κατάσταση. Κι αν υποθέσουμε ότι τα κανάλια αναλώνονται σ' αυτή τη μονοκαλλιέργεια για λόγους διατήρησης των προνομίων -έως και επιβίωσης- των ιδιοκτητών τους, η αξιωματική αντιπολίτευση παίζει ευχαρίστως το παιχνίδι τους, επειδή έχει τελικά τον ίδιο στόχο: Να γκρεμίσει την κυβέρνηση, να επιστρέψει στην προτεραιά κατάσταση.

Και βλέπουμε κάθε μέρα να ξεπερνιέται και η τελευταία αναστολή. Να μιλούν οι χρόνια διαπλεκόμενοι για ένα ΣΥΡΙΖΑ Channel που δεν υπάρχει, για μια ΣΥΡΙΖΑ Bank που μέχρι πρότινος τη διοικούσαν οι άνθρωποι που εκείνοι

επέλεξαν. Μέσα στον οίστρο των αστήρικτων κατηγοριών τους, αδιαφορούν εντελώς τόσο για το δημόσιο αγαθό της ενημέρωσης, όσο και για τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Και τα πυροβολούν.

Αυτή τη στιγμή δύο είναι τα ζητούμενα: Να μπει τάξη και να ισχύσει η νομιμότητα στο μιντιακό τοπίο - κάτι που μάλλον φαίνεται να έχουν αντιληφθεί και οι καναλάρχες που πλειοδότησαν στον διαγωνισμό, γι' αυτό και έσπευσαν να πληρώσουν την πρώτη δόση. Και να στηριχθεί η Attica Bank, η οποία σήμερα δεν κινδυνεύει από την κεφαλαιακή της επάρκεια, αλλά από τον ντόρο που γίνεται με το όνομά της.

Το σημαντικότερο όλων, όμως, είναι "Να υπερβεί οριστικά το πολιτικό σύστημα τη λογική των 'δικών' μας καναλαρχών, των 'δικών' μας επιχειρηματιών, των 'δικών' μας τραπεζικών. Και να υπάρξουν κοινοί κανόνες καθολικής εφαρμογής, διαφάνεια παντού, έλεγχος και λογοδοσία για όλους". Αυτή η δήλωση του αντιπρόεδρου της κυβέρνησης Γιάννη Δραγασάκη θα πρέπει να γίνει σημαία για όλους. Όστε η μάχη κατά της διαπλοκής κάποια στιγμή να κερδηθεί. Χωρίς να εμφανιστεί μια νέα διαπλοκή.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ντροπή σας!

Συντάκτης: Ομάδα Αλληλεγγύης Κοινωνικού Ιατρείου-Φαρμακείου Αρτας
Η Ηπειρος από τις αρχές του 20ού αιώνα μετοίκησε στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία και στις φάμπρικες του "πολιτισμένου" ευρωπαϊκού Βορρά. Οι παππούδες σας πρόσφυγες, οι γονείς σας μετανάστες και εσείς ρατσοιστές ή επεικώς ανόητοι; Όταν οι πρόσφυγες παππούδες σας ή οι πατεράδες σας πήγαν στις φάμπρικες του αναπτυγμένου κόσμου για να δουλέψουν, ήταν νόμιμοι ή παράτυποι μετανάστες; Μήπως για να γράψουν τα παιδιά τους στα σχολεία των χωρών υποδοχής τους ζήτησαν πιστοποιητικά θρησκευτικής νομιμοφροσύνης;

Να απαρνηθούν δηλαδή την ορθόδοξη παράδοση και να γίνουν καθολικοί ή προτεστάντες;

Μήπως τους ζήτησαν πτυχίο ξένης γλώσσας, αγγλικών, γερμανικών κ.λπ., ως προϋπόθεση ένταξης στις νέες «πατρίδες»; Δεν ξέρετε ότι όλοι οι σύλλογοι γονέων των Ελλήνων μεταναστών στις χώρες υποδοχής τους είχαν ως βασικό αίτημα την πρόσβαση των παιδιών τους στη μόρφωση;

Η ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων 2ου Δημοτικού Σχολείου Φιλιππιάδας, μνημείο μισαλλοδοξίας, μισανθρωπιάς και ρατσισμού δεν γράφτηκε από «αγανακτισμένους» γονείς, αυτοί απλώς το υπέγραψαν, αλλά από έναν ιδεολογικό καθοδηγητή. Είναι ένα μανιφέστο μίσους. Είναι όλοι, όμως, συνυπεύθυνοι.

Ναι, τα παιδιά των προσφύγων που προέρχονται από εμπόλεμες περιοχές έχουν ψυχικά τραύματα και χρήζουν υποστήριξης, αλλά τα ψυχικά τραύματα των δικών σας παιδιών είναι ανίατα.

Στα παιδικά τους δωμάτια ανάμεσα σε ένα βουνό παιχνιδιών και στο τελευταίο μοντέλο i-pad γυροφέρνουν τη μοναξιά τους, τον εγωτισμό τους. Εγωτισμό που εσείς δημιουργήσατε και με αυτή την ανακοίνωση συνεχίζετε να τροφοδοτείτε. Δεν ντρέπεστε καθόλου να μιλάτε για σχολικό εκφοβισμό που είναι πιθανόν να ασκήσουν τα προσφυγόπουλα στα καμάρια σας; Η περίπτωση Γιακουμάκη δεν σας δίδαξε τίποτα; Πρόσφυγες ήταν οι δράστες;

Όσο για τα εμβόλια, μην ανησυχείτε. Τα προσφυγόπουλα είναι εμβολιασμένα. Αλλωστε είναι σε όλους γνωστό ότι στα σχολεία γίνονται δεκτά τα παιδιά που αποδεδειγμένα έχουν εμβολιαστεί.

Επιλέγετε να διασπείρετε τον φόβο πατώντας σε φημολογίες και ψέματα.

Εμείς στο Κοινωνικό Ιατρείο Φαρμακείου Αρτας ήρθαμε δεκάδες φορές σε επαφή με τους πρόσφυγες, μοιράζοντας φάρμακα, τρόφιμα, ρούχα, παιχνίδια. Είδαμε αξιοπρεπείς ανθρώπους.

Αυτοί που βλέπουν τέρατα μάλλον κοιτούν τον εαυτό τους στον καθρέφτη.

Ομάδα Αλληλεγγύης του Κοινωνικού Ιατρείου Φαρμακείου Αρτας

* Η επιστολή δημοσιεύτηκε στην στήλη «Ελεύθερη έκφραση» της «Εφ.Συν.»